

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, November 2-dikán, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége Oct. 13-kán költ Kir. végzésében N. Msgú Almássy Jósef és Lán c z y Jó'sef Urakat a' Fő Msgú Hétszemélyes Törvényszék Táblabírájait és Fő Ispányokat valóságos belső titkos Tanácsosokká méltóztatott taksá fizetés elengedése mellett kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége Magyar Nemes-séggel méltóztatott kegyelmesen megajándékozni: Ts. Fischer Károly Urat Kassa Sz. K. város Fő-Bíráját, és Ts. Mukits Simon Urat Szabadka Sz. K. város Fő Bíráját.

B e l g i u m.

Az egynehány nap óta kezdődött hadi készülétekre nézve a' Lynxnek ez az észrevétele: „Mit jelent a' fő szállásnak Brüsselből, Lövenbe való általtétele? az a' 4. órai sebes mars? Vagy talán a' mi Kormányunk óldja fel a' tsumót, mellyet a' szövetséges Europa fel nem óldhatott? Ti békesség barátjai! nyugodjatok meg! Ti, a' függetlenségnek, és Nemzeti betsületnek óltalmazói! zabolázzátok meg örömtöket! Abban a' szempillantásban, mellyben a' Nemzet, a' félelemnek, és nyúlszívűségnek, 's a' Kormányunk tettét gyalázza, midőn ne-

hány hazafiaknak kiabálásai, a' Miniszterek tsendességét felzavarta, és megreszkettette, éppen akkor kezdenek hadimozgást, hogy energiával bírni láttassanak; — Előre a' főszállással! Meg kell a' sereget indítani; illyen, 's ehez hasonló falatokat hánynak a' Cerberus elibe, hogy egynehány napra mégn nyugtassák. A' Stabnak feje, a' főhadi Kormány parantsolatainak végrehajtója Lövenbe megy. Hát a' főhadi Kormányozó is oda megy? — Telyeséggel nem: az, szépen ülthon ül, — vendégségeket ad az idegeneknek, a' honnan a' hazafiak kizáratnak, noha az ebédék árát ők fizetik meg. A' Generalis kertjében sétál, veteményeit és virágait szemlélgeti, a' helyett, hogy a' tsatapiatzen kémlelődnék, a' mit pedig mint látszik, katonáinak megígért. Estafeta által esik tudtára seregének helyezete, és mozdulatja, 's tsak megszíról osztogatja parantsolatjait. Miért? Azért mert a' seregnek mozdulása tsak egynehány parade gyakorlásokból, a' Generalis parantsolatjai pedig tsekély változásokból állanak, — mert mivel egy szóval, a' sereg előre nem halad, hanem kinek kinek tsak az van eszében, hogy magának télére puha ágyat vessen. Valóban, ha a' szárnyalló híreknek hitelt lehet adni, a' Belgáknak ezek ágakban sintsen, hogy kardot

rántsanak, és a' dolgot elrendeljük. Az ő mozgásoknak töljök tsak az, hogy helyet engedjenek a' Frantziáknak, kik határainkon ált akarnak rontani. Tsak azt akarnák, hogy a' mi seregünk kezét öszvetegyje, 's a' ditső Juliusi színnek megpillantására széllyel szaladjon. Így kellene hát végződni a' Revolutiónak, a' nélkül, hogy tsak egyetlen egy kanótz is meggyújtatnék, — ezen a' módon kellene a' két egymástól elvált Királyságot megállapítani. De hát azt gondolják, hogy a' Hollandiai Király, — feltéven, hogy Szövetségesei egészen magára hagynák, tsak úgy elnézné, e' mit rajta véghez visznek, és nem verné vissza az igazságtalan megtámadókat, — minekutánna népének meggyőzhetetlen energiájában bízhat, továbbá, birtokának természetes védfalai vagynak, 's egyszóval elegendő eszközöket talál a' maga óltalmazására. 'S vallyon nem húzza e' magát vissza Frantzia Ország, mihelyest legkissebb ellentállást sejdít? Vallyon a' Frantzia Miniszterium, képes lesz e' egy Nemzet haragjának ellent állani, melly a' maga jussáért, és szabadságáért éjjel nappal talpon áll a' hartzra, 's vérét hazájáért kiontani?

Oct. 17-kén a' külső dolgokra ügyelő Miniszter, Ő Felségének nevében, — a' Generál Status mind a' két Kamaráival közlötte a' Diplomatikai munkálódásokat.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Courier egy Hollandusnak ezen tzim alatt Hollandia és Belgium következendő észrevételeit közli: En meg vagyok felöle gyözödve, hogy ha valaha az Angolyok elszenvednek, hogy a' Miniszterium igazságtalan plániát végre hajtsa, 's Frantzia Országgal

a' levelet öszveszürje, Kormányunk, a' kikötőhelyeinkhez való közelítést úgy tekintené, mint nyilvános ellenségeskedést, és kénytelen volna minden hatalmában lévő eszközökhöz nyúlni, hogy az igazságtalan megtámadókat visszaverje. Nem fogják ezentúl egy hajónak se megengedni a' Seldán felfelé való hajókázást, leszedik a' tonnákat, és minden más terheket a' hajóról, és tsak az ágyúkat, és égőgolyóbisokat hagyják ott, Nekünk Flandriában, és Zelandiában több emberünk van 15,000-nél. Jaj annak a' hajónak, melly a' 20 órányira tartó, 's hadiágyúkkal meg rakott folyón valahol kiszáll! Ha talán a' Belgák támadnának meg, akkor tavainkat kieresztjük, 's áradásával Flandriát elborítjuk. Vége azután néked te régi, és gazdag Antverpia! Romjaid örök emlékei lesznek Belga háladatlanságának, 's frantzia hűségte lenségnek. Az Orániai Hertzeg nagyon jól tudja tettét bölts tanítójának példáján alapítani. Ő Királysága esmeri Forres Vedrasunkat. Igaz, még sok áldozat kell, de tizszeres jutalom fogja azt követni. Mi jól tudjuk, hogy pénz kell a' háborúhoz, — az Országon fekvő terhek igen nagyok, — majd elviselhetetlenek, de más részről azon szép szabadítóknak is keresztül látunk eszeken, kik az Országot elakerják nyomnyi. Azomban, a' mi derék seregünk mindenre van készülve. Ez nekünk szükség esetében 30, vagy 40,000 fővel leszsz segítséül. Tavaink, és folyóink, városaink, és tsatornáink, mind megannyi védoszlopok, mindenből fogunk tudni hasznot húzni. Midőn Királyunk a' múlt esztendőben, vitéz, és hűseges katonáit pénz segedelemre felszöllította, keves het alatt 84 milliom forint gyűlt öszve szabad akarathól történt aláírás útján. A' kik kötelező leveleiket elakar-

ták adni, eladhatták 82 vagy 85 Cur-
sus szerént. A' valódi hazafiságnak ha-
sonló pé'dájára még ma is lehet talál-
ni. Mindenik Hollandus megteszi, a' mi
tőle kitelik, és semmi áldozattól sem
retteg, a' mi a' Hazának oltárára szük-
séges. Öseinek példáját követvén, fel-
tekint az egekre, 's a' Mindenhatótól
segedelmet könyörög le azoknak szá-
mokra, kik Benne egész bizodalmokat
helyheztetik. Nagyon sajnáljuk, hogy
az Angolyok azokkal kötnek barátsá-
got, kik minekutánna ditsösségre való-
vágyások bétölt, ellenségeskedéssel fog-
ják a' jó tettet megjutalmaztatni. Majd
akkor ezt hallják töllök kiabálni: „kö-
zös a' tenger!“

A' *Guardián* a' *Hollandu-*
sok, és *Belgák* ügyében így szól:
Mi azt tartjuk, hogy *Angliának* betsü-
lete veszedelemben forog, ha tsak a'
Hollandiai Királynak vissza nem
adjuk azokat a' birtokokat, mellyeket
ő nekünk az előtt által engedett. Ha
mi *Hollandiát* *Provintziáitól* meg-
fosztjuk, a' midön *Demerarat*, és
a' *Jóreménység* fokát megtartjuk,
akkor mi legvétkesebb kívántsíságot
árulunk el, és *Angliát* *tsalárd* név-
vel bélyegezzük meg. Azért is *Hazánk-*
fianak, és az *Országbetsületének* ne-
vében, a' tzelba vett háborúnak ezen-
nel ellene mondunk. Az *Istenre* kérjük
a' *Minisztereket*, jól gondolják meg,
mit tselekesznek, minekelötte *Euró-*
pát egy közönséges háborúba keverik,
minekelötte egy ágyút kisütnek, melly-
nek visszhangja meszsze határra el-
terjed, és minekelötte a' sokáig tűrő
Chassé Generalist arra nem kénsze-
rítik, hogy az első flottának megjele-
nésével, *Antverpiát* hamuvá változ-
tassa. Millyen irtóztató, és leflasonyí-
tó dolog volna, ha *Angoly* vitézség a'
Frantziáért szenvedne, — és ha *An-*

goly vér folya tsak azért, hogy a' mi
legnagyobb ellenségünknek birtoka szé-
lesebbre kiterjesztessék. Vólt idő, melly-
ben *Vellington* győzött *Soulton*,
— most *Soult* szab törvényeket. Hát
el kell e' ezt tűrni? Azomban, ha nyu-
godtan tekintünk *Hollandia* kikötő-
helyeire, a' *Londoni* *Kereskedőkkel*
úgy találjuk, hogy bizony az tsak dít-
tsekedés, a' miért olyan nagy lármát
tesznek. Vagy már *Novemberben* el-
akarják indítani a' hajóssereget *Holan-*
dia felé? — Úgy de hiszen *Spitzberg*
felé is tsak úgy indulhat. Tsak indul-
jon akárhová! bátran mehet a' *Sel-*
dára, — hát azután mi történik? Az
első lövés, mellyet a' *Citadellára*
irányoznak, egyszersmind jeladás *Ant-*
verpia vesztére. A' tengeri *expedi-*
tiót *Hollandia* semmibe se ve-
szi, egy szárazon lévő pedig, közön-
séges háborút vonna maga után.

Az *Albion* Oct. 16-ról ugyan ezen
tárgyról így vélekedik: A' *Ministe-*
rialisok, kiknek jobb módjok van,
mint magoknak a' *Cabinét* *Minisztere-*
nek, a' közönséges vélekedést kitapo-
gatni, nagyon jól tudják, hogy az *An-*
goly, és *frantzia* egyeesült hajóssere-
nek a' *Hollandiai Király* ellentzél-
ba vett megtámadása, a' *Briittus* nep
előtt igen gyűlöletes. A' *Kormánnyal*
öszveköttetésben lévő *Ujságok* azt se
tudják, mit mondjanak erre a' dolog-
ra, 's onnan van, hogy szüntelen el-
lenkezésben vagynak egymással.

A' *Morning-Post* hiteles kút-
föböl állítja, hogy *Sz. James* ben tett
határozások, olyanok, mellyektől *Hol-*
landiának nincs mit félnie.

Ugyan az az *Ujság* Oct. 18-ról ezt
közli: *Ministerialis Journalok* azt
hírlelik, még pedig, a' mint látszik,
hivatalos forrásból, hogy a' *Conferen-*
tzia feltette légyen magában, melly

szerint a' vonakodó Hollandiai Királyt erővel is kényszerítendi, a' Londondonban hozott végzéseknél elfogadására. De mi nem hiszszük, hogy a' Hollandiai kikötőhelyeken valamit sikerrel lehessen kezdeni, főképpen télen által, ha Angoly és Frantzia Országnak egész hadiereje is reá fordítatnék erre a' költséges, és haszontalan munkára. Azomban, akár mint sülné el a' próbatétel, meg kell vallani, hogy Hollandia kereskedésének tetemes kárt okozna. De itt, valamint minden háborúnál nem az a' kérdés, vallyon okoz e' kárt a' háború? mert az, a' háborúnak, mindenkori, és természetes következése mind a' két részre nézve, — hanem az, hogy ki vesz többet, 's vallyon a' háború által a' kérdés meg fog e' fejtetni, és a' békeség helyre fog e' állani? Ha a' dólgot ebből a' szempontból vesszük, akkor nem látjuk által, hogy miért kellene Hollandiának megijedni az ellene tételt készületektől? Igaz hogy nem verheti vissza a' nagy sereget, 's hatalmas ellenzőivel a' tengeren nem birkozhatik meg: — de hiszen ő (Hollandia) azt nem is akarja megpróbálni, — hanem megpróbálja, a' mit véghez vinni képes lesz, — tudniillik, majd kirepíti Nagy Britannia kereskedőhajói felé, könnyű hajóit, mellyek gazdag prédával térendenek vissza, — 's noha ezt a' hadakozás módját Anglia is visszazonozhatja, még is látni való, hogy ezen az úton Hollandia, Nagy Britannian győzedelmeskedni fog. Ha már háború üt ki, akkor bizonyosan toto corpore fognak hadakozni, — 's ha Frantzia, és Angoly Ország együvé áll, bizony Hollandia is meg fogja mutatni, hogy ő sints hatalmas pártfogók, és szövetségesek nélkül.

A' Guardian a' Hollandusok ál-

lapotjában ekképen okoskodik. Nehány Tory lapok úgymond, a' Hollandusokat felszólítják, hogy magokat a' mi kívánságunknak ellene szegezzék! És miért is ne szegeznék? — Mi ezen felszólítást ismételjük, és a' megsértetett Hollandiai Királynak egy szájjal kiáltjuk: ne hagyja magát! álljon ellent, míg tsak lehet, míg tsak egy fojtás marad. Mi ezt a' felszólítást, a' Hollandiai Királyhoz, nem tsak ő érette, hanem Nagy Britanniai betsületének fenntartása miatt is intézzük: mert a' Királynak ügye jó, és igazságos, de a' miénk elnyomáson fundáltatik, 's nem tiszta piszoktól, következésképpen gyalázatunkra válik. Ugyan miért akar Anglia, nyakára több terhet vállalni, miért engedi magát kintsétől megfosztatni, miért siet vérét ontani egy olyan háborúban, mellyben nekünk semmi hasznunk, 's a' mellynek tzelja nem egyéb, hanem hogy Frantzia Országnak nagy-ravágyó politikáját elősegítse? — Akárki mit mondjon, az még is tagadhatatlan, hogy a' Belga Revolutió, Frantzia Országban vette eredetét. Ugyan az a' felekezett apolta azt, ugyan azok a' 3 napi hősök gerjesztették lánggra, 's tsak Európának akkori feldült állapotja hozta azt valóságra. A' semmirekellők, és békételenek voltak indítói, kiket azután frantzia pénz, és befolyás segített, a' társaságnak józanabb, és tiszteletre méltó tagjain győzedelmeskedni. Ha Párisban véres zászlót nem hurtzoltak volna, akkor Brüsseiben sem kezdődött volna semmi. Frantzia Országnak nints jussa a' Hollandiai Királynak törvényeket szabni, vagy védköpönyegjét, annak (a' Hollandiai Királynak) fellázadt alattvalóira hajítani. Elég a' hozzá, Hollandiának függetlenné kell lenni, — tehát nem kell az ő régen elismert jussait bitangolni. — A' Selda,

Hollandiáé, — azé is vólt mindenkor: a' világító tornyok, a' hajókázás, mindig Hollandus igazgatás alatt vólt, és az ezek jó állapotban való megtartására szükséges költségeket, természetesen a' hajóktól kell megvenni: egyszóval, a' Seldának Hollandiához kell tartozni, mert különben ennek határa, nem vólna óltalom alatt: igaz, hogy a' többi kereskedő Statusok szeretnék, különösen pedig Belgium, ha a' hajókázás felszabadittatnék; — de az megint más kérdés, a' mit tsak költsönös egyetértés által lehet eldönteni. — Azomban, kár ezen, — szót is veszteni. Hogy a' Hollandusokat megakarják támadni, az olyan világos, mint a' nap az égen. A' frantzia Miniszterium Soulttal együtt vért szomjúhozik, 's szomját elakarja óltani. Frantzia Ország, Miniszteriumának tekintetét felakarja tartani, bár akármelley áron, ha az által Hollandiának virágzó mezeje elpusztíttatnék is. Ez az egész titok, mellyel Hollandiát fenyegetik. De Angliában egészen más indító okból akarnak háborút kezdeni. Itt Lord Palmers tonnak elkövetett hibáit akarják eltakarni. Ennek a' férjfiúnak tévelygéseimialt szállíttatik fel az Angoly nemzet, hogy hűséges Szövetségessét támadja meg, a' Kereskedést szakaszsa félbe, és az Ország fáabrikáit tegye ki veszedelemnek. Hát azután ilyen felszóllítás ellen ne protestáljunk? De bizony protestálunk, ha tsak magunkra vólnánk is hagyatva, mert akármilyen mérsékléssel intézze is a' derék Admirális a' dólgozat, még is tsakugyan esztelen háború lenne az, mellyben nints mit kapkodni a' borostyán után, melly a' Brittus hősnek sirkövét díszesítené. Hogy is vólna különben? mikor nints helye a' boszszuállás kívánságának, 's egye-

dül tsak a' Revolútió maszлага boszszantia a' gyomrot.

Belgiumnak politikai állapotját a' Memorial ekkeppen adja elő: Goblet Generalis, Sept. 17-kén a' külső dolgokra ügyelő Miniszterséget átalvette, 's azolta Belgium Miniszterium nélkül van. Mueleuaere Ur, mint Brüggeri Gubernátor ismét dólghához lát, — Coghén, Raikém, és de Thex Urak pedig minden politikai Character nélkül maradtak, hogy az Igazgatásban útban ne álljanak. Ennél fogva, Belgium egy hónap óta különös állapotban van, — mint egy közép állapotot formál az Anarchia, és a' tulajdonképpen való Kormány között. Által látta a' Király, hogy ez így sokáig nem maradhat, hogy a' lakosokat meg kell nyugtatni a' Cabinetumok határozásaira nézve.

A' Courier Belge azt állítja, hogy a' Lüttichi Püspök (van Bommel) a' Királynéval öszvebeszélgetést tartott, 's ennek következésében halasztatott el a' Miniszterium megváltoztatása.

Antverpiából Oct. 19 ről írják: Tegnap ide sok puskapor szállíttatott: szinte akkor tájban a' Citadellához is több hajók érkeztek meg elésséggel. A' múlt éjjel nyugot felől kemény lövöldözés hallatszott, de még eddig nem tudják az okát. Sz. Marieben erőssen dólgoznak. Ma reggel Gentből könnyű lovasság érkezett ide, mellynek szándéka a' határok felé nyemülni.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly Oct. 11-dikén. A' Nagyvezér ideérkezése új életet öntött a' fevársbeli kormány min-

den ágaiba, a' mellyek különösen a' hadi dolgokat illetik. Ágyúk öntetnek, fegyverek és táborieszközök szereztetnek össze. A' Portánál sűrűn tartatnak a' miniszteri tanátskozások a' Nagyvezér elölülése alatt. A' tsatahely felé utazó seregosztályok egymást érik. A' tengeri haditárban nyakra főre készítettnek 20 kisebb nemű hadi hajók.

Ibrahim Basa Egyiptomi seregével elébb elébb nyomul. Több helyek, minden ellentállás nélkül feladták magokat. Az Egyiptomiak a' mint látszik Cyprus szigetét is szándékoznak megtámadni.

A' fekete tengerről szomorú tudósítások jönnek, hol az aequinoctialis szélveszek sok hajót elsüllyesztettek: ezek közt egy ausztriai, Ivancich kapitány alatt, két orosz, egy görög és több török hajót, a' rajtok voltak többnyire mind elvesztek.

A' pestis Konstantzinápolyban még mind eddig nagy pusztítást téssen.

P o r t u g a l l i a.

Dom Miguel személyesen megy a' táborba Oportóhoz; a' hol Sept. 29-kén seregéből 60 tiszt és 1000 közember esett el.

H o l l a n d i a.

A' Londoni Conferentzia ismét új békéltető feltételeket terjesztett a' Hollandiai Király eleibe, 's úgy reménylik, hogy a' szerént meg fog egyezni Belgiuummal.

E l e g y e s T u d ó s í t á s o k.

Doyle Úr Oct. 14-kén Falmouth-ból Oportóba érkezett.

Liverpoolból írják, hogy ott Oct. 9-kén nagy szelek támadtak. Há-

rom hajó úgy el merült, hogy többé nyoma se látszott. Alájában Angoly Ujságok, egy idő óta majd minden nap hajótörésről tesznek említést.

Londonban azt beszélik, hogy a' Király vonakodott aláírni azon iróványt, melly Hollandia ellen teendő erőszakos intézeteket foglalja magában.

Nagy Britanniának több városában fogadtak, hogy a' tzelba vett Seida Expeditió alkalmával egy lövés sem esik.

Párisban most nagy figyelmet gerjesztett egy — Berryer Úr ellen indított Per. A' Temps erre nézve ekképpen nyilatkoztatja ki magát: Berryer Deputatus Úr ellen indított Per, eltörülhetetlen motskot ragaszt a' Törvényszék évkönyvére. De hogy is ne? midőn titkon fogságba tétetik, büntetést érdemlő vétekekkel vádoltatik, 's egynehány Politzia Agensnek tudósítása következésében Törvényszék elibe idéztetik. A' Perfolyamatja alatt egy Politzia Spion, hamis tanút játszik. A' Királyi Ügyész hamis Vallatást terjeszt elő. Nem tsuda, hogy ilyen gyenge fundamentomon épült vád után, Berryer Úr szabaddá nyilatkoztatott ki.

Párisban Gróf d' Argout azon fundusból tett kiadásokat elő adta, melly a' Juliusi Revolutióban elestek, és megsebesítették özvegyeinek számokra össze gyűlt. Ezen előadásból kitetszik, hogy akkor 588 személy esett el, mellyek között 92 en történetből ölettettek meg, a' nélkül, hogy hartzban részt vettek volna.

Orosz Országban, a' Kaukasusnak egy tsútsáról Aug. 25-dikén olyan iszonyú nagyságú hó-torlat esett le, hogy zuhanása az egész vidéken hallatszott, temérdek kösziklákat szagatván le a' hegy oldalairól, éppen

egy Terek nevű folyó vízbe esett, mellynek folyását egy darabig elállította.

Bakuból jelentik, hogy Perziának Aderbidschán, és Ghilán nevű tartományaiban, a' Cholera tsak nem régiben egészen megszűnt.

Valter Scottnak, Abbotsford nevű Kastélyán, ennek hitelezői éppen osztozni akartak, midőn kisült, hogy Scottnak hátra hagyott még eddig nyomtatatlan Románjai 21,000 font sterlinget érnek. A' hitelezőket tehát evvel akarják az elhunytak barátjai kielégíteni, ha egyébberánt az alkuban megegyeznek, 's akkor a' Kastély megmarad a' Scottfamiliánál. — Londonban, Edinburgban, és Glasgoban aláírások gyűltek, 's ezen Város mindenikén egy egy oszlopot akarnak az írónak emelni.

A' Müncheneri pénzverő házban új tallérok verettek. A' karikának körülírása ez: Otto Bajor Hertzeg, Görög Országnak első Királya. 1832. Az egyik oldalon a' Bajor Királynak képe látszik ezen körülírással: 1-ső Lajos Bajor Király.

A' Kasseli közönséges Ujság szerint, Brémán, Hamburgon, Hannoverán, Kasselen, és Braunschveigon keresztül egy vas utat akarnak készíteni.

Görögországban egy havi-írás fog kiadatni ezen címmel: Görög Kurír, mellyben nagy befolyású emberek fognak dolgozni, kiknek tzeljok leend, Bajor, és Görög Ország között az egyetértést fenntartani.

Egy Frantzia Ujság azt hírelti, hogy a' Braunschveigi Hertzeg

Orbából, Frantzia Országba visszatért.

Párisi hírlapok szerint Peyronnet Ur Hámban megbetegedett.

Magyar Ország.

Tokaj. Oct. 17-kén. Öröm napokat ért a' múlt hónap 23 és 24-dikén Tarczalvárosa, ott tartatván Mélt. gos Széki Gróf Teleki Jó'sef Ts. Kir. arany-külsős, és Udvari Tanácsos 's a' t. mint a' Tisza mellyéki Ref. Ekklezsiák Fő Curatora előlülése alatt Superintendentialis gyűlés; mellyen 58 fiatal Papok szenteltettek fel. Tiszt. Kenyheczy Pál Tólcsvai Predikátor Urnak a' Papi méltóságról tartott szép 's fontos egyházi beszéde, az ifjú Papoknak szoros megvizsgáltságok, és második nap Fő Tiszt. Szathmáry Jó'sef Superintendens és Miskolczi első Predikátor Urnak a' Papi kötelességekről 's terhekről tartott értekezése minden szívet meghatott, különösen pedig Fels. ifj. Királyunk megtartásáért a' mindenek Királyához emelt buzgó hálaérzetek a' sok különféle vallású, 's rendű gyülekezetet öröm könnyek hullatásra indították. Szembetűnő vala helybeli Plebános Fő Tiszt. Szepessy Aloiz Apát Ur barátsága; ki ugyan ez nap több ez innepies szertartásra egybegyűlt Papi és világi személyeket igaz magyar szívességgel megvendégelt.

Levél töredéke Erdélyből.

October 17-dikén 1832.

Mult héten az Oláh Laposi havasokban két nap vadásztunk. Feles számmal valánk a' bányász Tiszt Urakkal együtt. Vadra sokra akadtunk, de né-

hány Vadász pajtás félelme miatt sokat elszalasztottunk. A' hartzmezőn maradt tsakugyan két medve, 5 farkas, 4 öz, 9 róka. Elszalasztottunk rendre öt szép medvét. Én löttem egyet 's két özet. A' Medve bővebb magyarázatot érdemel, mert előttem egy ember élete megmentésével terült el.

Ez egy roppant állat volt, melyet a' legrégibb Láposi vadászok sem láttak. Megmérvén, 552 fontot nyomott. — Mindjárt első meglátására közel 80 puskás közzül tsupán heten maradtunk meg állásunkban, mi is három tsapatban egy mástól nagyon távol, a' többi merre lehetett nyargalt. — Nekem az állásban szomszédom Gáspár volt. Ez az én hűséges emberem, tölem 15 lépésre állott. Távol a' többiektől, egyedül ön mérészségünkre valánk hagyatva. A' nagy állatot két bátor kopó keményen sarkalta, 's az a' hajtók kurjongatásán, 's nevezetesen a' kopók tsaholásán szerfelett fellévén boszankodva — mérgét gyakori elbődülésével jelentette. Gáspáron túl ki akar törni a' hajtásból. Ez tudván, hogy az ő széléről már egy puskás sints, vissza térítése végett, eleibe lö, ámbár nagyon messzéről. Tzélját elérte. A' Medve egyszerre vissza szökött, 's egyenesen felém fogott sebesen. Szembe löni nem tartám tanátsosnak, oldalféjt akarám botsátani, hogy fültön löjjem. Mintegy 12 lépésnyire előttem egyszerre megfordúl, meglátja Gáspárt, irtóztató dühösségbe jön. Két lábra áll, otsmány hangot ordít, miljet életemben soha sem hallottam. Elé borzasztja szö-

rét a' hátán 's szikrázó szemekkel egyenesen Gáspárnak hasít. — Állapotom irtóztató lett. Akár kit, de egy illy kedves emberemet mint Gáspárt halál körmei közt látni! elhatározva, dühös indulattal eleibe szököm. Elordítom magam. Kiáltásomra a' Medve egyszerre meg áll, Gáspártól tsupán öt tölem nyoltz lépésnyire, félig felemelkedik. Riadásom a' szemközt lévő oldalba megakadván visszahangot ad, 's ő oda, nem réám néz. Azon pillanatba roppan a' puskám. Egészen felágaskodik, egy bádjadat bődülést tesz, szemei elhalaványodnak, 's nagy erővel hanyatt bukik, — 's vergődések közt hengeredni kezd lefelé. Meg ragad így egy vastag fát, azon tartózkodva hosszasan néz engem 's minden igyekezettel azon volt, hogy megölelhessen, 's megköszönhesse szívességemet. De már nem engedvén ereje innét is alább hengergett, ott pedig megfeküdt. Nekem a' puska még mind pofámnál, a' második tsöbe bízva. Látván pedig neki rogytát, 's hangja mind inkább bádjadását, Gáspárt magamhoz intem, puskáinkat hevenyibe megtöltjük, 's feléje sietünk. Fejét elébb még szomorún lógatta, de mire megközelítettük már leszegte. — Szekérre rakók mi most a' roppant állatot, 's haza vele. — Egy golyóbis a' szíven ment keresztül 's kia' testén, egy posta a' szíven által az oldal tsontba meg állott, még két posta egy tsontját zúzta egybe. Ijedve sem én sem Gáspár nem voltunk, tsak szerfelett megizzadtunk. — De az iljest tsak érezni leírni nem lehet.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ LIH. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Marton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)